

RAPPORT FRÅN BELGIEN

Mitt möte med boende och personal på centret i Belgien var otroligt positivt. Det är dock svårt att efter bara en dag ge en rättvis bild av centret, nedan följer mina första intryck och reflektioner.

Det som först slog mig var den fantastiska miljön. Centret som är beläget på landsbygden en timmes bilfärd utanför Bryssel, ligger vackert bland ängar, fält och skog. Under våra tre dagar i Belgien sken solen, vilket tydligen hörde till ovanligheterna, och det bidrog självklart till den positiva upplevelsen. Husen som alla var i tegel var mycket charmiga, vissa behöver ses om och renoveras, men de har alla stor potential. Jag upplevde att husens placering gav intryck av ett litet samhälle och aktiviteterna likaså. Bageriet, snickeriet, tvätten, ateljén, smör- och ostfabriken och de välskötta rabatterna, för att bara nämna några, bidrog alla till samhällets kretslopp. Aktiviteterna kändes meningsfulla och viktiga och klienterna som utförde dem gjorde ett betydelsefullt arbete. Jag tror att det är en positiv del i det terapeutiska samhället att faktiskt göra något som är centralt och har ett värde. Ett värde både för en själv och för andra. De klienter som ville berätta och visa vad aktiviteterna innebar var alla engagerade och stolta över sin insats och sina färdigheter. Flera berättade att även om detta inte var något de skulle syssla med annars så kändes det okej att ha det som sysselsättning nu.

Det som jag framförallt upplevde som påtagligt var den fina stämningen på centret. Återigen är detta svårt att fastställa efter bara en dag och kanske bidrog studiebesöket till en lugnare stämning i gruppen. Men även morgonen efter, vår sista dag i Belgien, då vi kom för att säga adjö var stämningen god. En klient berättade att alla hälsar på varandra, pussar eller tar i hand, varje morgon. En väldigt fin och respektfull gest enligt mig.

Jag hade velat få en bättre bild av samspelet mellan personalen och klienterna. Eftersom ungefär 90 % av språket som talades under vår vistelse var på franska, var det svårt att utifrån observera och förstå relationerna. Jag upplevde det tråkigt att inte förstå allt som sades och jag befår att de svenska klienterna, som ställs inför samma dilemma varje dag, känner likadant. Det kan inte vara lätt att känna sig delaktig då många diskussioner förs på ett främmande språk. Eftersom att långt ifrån all personal pratade engelska, blir relationen till dem inte lika lätt och naturlig som om de skulle prata samma språk. Kanske blir språket ett hinder i kontakten med de andra boende också. Samtidigt leder detta till nya kommunikationsvägar och ger även en möjlighet att lära ett nytt språk, med andra ord ser jag både positiva och negativa sidor i frågan.

Min dåliga franska blev ett handikapp även under personalmötena. Det hade varit intressant att höra hur personalen resonerar kring de boende och arbetet på centret. Hur de förhåller sig till olika situationer och hur de planerar vilka som ska göra vad och vilka orsaker eller förklaringar som ligger till grund för beslutet. Personalen var ständigt närvarande under dagen och motiverade eller uppmanade de boende att utföra sina sysslor. Jag tycker att det är bra att personalen finns till hands för att kunna hjälpa till då någon faller eller känner sig mindre motiverad. Samtidigt förstod jag det som att sammanhållningen och relationen mellan de boende också var en viktig del av rehabiliteringen, det vill säga att de hjälper och stöttar varandra i behandlingen.

Strukturen under dagarna uppfattade jag som bra och rättvis. Det fanns tid till rast och umgänge med de andra samtidigt som att det var aktiviteter förlagda från morgon till kväll. Det verkade som att det alltid fanns saker att göra, man behövde inte gå sysslolös och det var bra.

För mig som aldrig varit på ett av Dianovas center utomlands tidigare var det spännande att se hur det fungerar och hur väl det stämmer överens med det jag fått berättat för mig. Det var väldigt många intryck på en och samma gång och jag hade verkligen velat spendera mer tid med såväl personal som boende på centret i Belgien. Det kändes vemodigt att lämna det efter tre jättehärliga dagar. Jag skulle definitivt rekommendera Belgien som plats för behandling, så länge resväskan är full av varma kläder det vill säga.

Tusen tack för att jag fick följa med och uppleva Dianova i Belgien!

